

Zondag 29-06 – 1997

It's raining
raining in my heart...

oh misery
what's gonna become of me
I tell my blues
they mustn't show
but soon these tears
are bound to flow
Cause it's raining
Raining in my heart
Raining in my heart
Raining in my heart

In de song van Buddy Holly geeft de weerman een heel ander beeld van het weer dan in zijn beleving. Voor mij viel die beleving, helaas, volkomen samen met het echte weerbeeld.

Een weerbeeld zo tegengesteld aan het beeld van vakantie:

the sun is out
the sky is blue
There is not a cloud
to spoil the view....
but it's raining
raining in my heart

(Drie dagen in Lincoln).

Ik bel vanuit Old Clipstone naar de jeugdherberg in Lincoln. Het lijkt me prettig om in Lincoln in een gebouw te slapen en niet in een tent. Een klein beetje luxe in zo'n stad en er bijhoren met de andere gasten. Dat gaat echter niet gebeuren.... de staf heeft de wekelijkse vrije dag en de herberg is gesloten vandaag. Neen, helaas de rest van de week zijn ze volgeboekt. Zo, dat weet ik al vast. Die teleurstelling staat me niet te wachten als ik in Lincoln aankom, later.

Het is een tamelijk lichte route. Bijna vlak. Een kilometer of 20 voor Lincoln eet ik in een wegrestaurant aan de A-57 en lees in de Sunday Express over "modified flowers", ofwel: gemanipuleerde planten. De hybride soorten.

"The fact that they cannot be pollinated is the key to their longlasting blooms".

"Flora for Fauna" heet de organisatie, die opkomt voor de belangen van de insecten, die afhankelijk zijn van het stuifmeel en de honing in bloemen. Die stuifmeel en honing gaan zij bij deze "versleutelde" bloemen niet aantreffen. De traditionele, inheemse bloemen moeten weer in de tuinen worden aangeplant.(zoals: vingerhoedskruid, ridderspoor, monnikskap en kattedruid).

Deze inheemse planten (zoals zij zijn...en "unmodified") bieden de insectenwereld het voedsel, dat zij nodig hebben.

De economische en efficiënte produktie van de gemanipuleerde planten zorgt voor een drama op het microformaat van de insectenwereld.

Ik heb later om informatie gevraagd over deze "Flora for Fauna" en de achtergrond van deze actie (hoe bedreigend is dit voor de insectenwereld). In hun antwoord gingen de organisatie hier niet op in. Er is een lijst met planten die beschermd zijn, En zij zijn aanwezig op het internet voor actuele informatie. De natuur, het groen dat we hebben in de tuin en het

landschap is drastisch afgenomen. Akkerbouw is haast industrieel. Weiden zijn monotoon en weinig kleurig en fleurig. Als we planten in de tuin zetten zouden dat natuurlijke "botanische" soorten moeten zijn: Flora for fauna! Voor de bijen en hommels. De inheemse flora liefst, waar de insecten op ingesteld zijn.

Als ik planten koop bij Albert Hein of op de markt, dan weet ik eigenlijk nog steeds niet of ik insecten, bijen, daar een plezier meedoe. Herfstasters, vrij klein, maar rijkelijk bloeiend....zijn die gemanipuleerd? Zijn deze botanisch? Is het natuurlijk? Hebben bijen er wat aan? Ik weet het niet.

In het anthropoceen gaat het om de show voor de mens, om de verkoop, niet om de ecologie, niet om de insecten. Ik hoop er het beste van....

Vlak na dit wegrestaurant verlaat ik de A 57, die ik volgde vanwege de aanwezigheid van een brug, die ik moest hebben om de "river Trent" over te steken. Vervolgens neem ik de route via Skellingthorpe naar Birchwood. Over een akker en meerdere velden heen zie ik in de verte de kathedraal van Lincoln al liggen op de heuvel in de stad. Dat is van een afstand van een km. of 8 "as the crow flies" ofwel hemelsbreed.

Voor ik in de stad kom, in een buitenwijk van Lincoln, vlak naast een park, vind ik een grote camping waar ik op een kleiner veld een plekje krijg.

De reis is bijna ten einde. Hull is in 1 dag te fietsen. Vandaag ben ik vroeg op de camping. Ik denk dat het een uur of twee is in de middag, als ik mijn tent opzet en de fiets nu eens zonder bagage kan gebruiken.

Bij een eerder bezoek maakte de kathedraal, schitterend gelegen op een heuvel boven de stad, een grote indruk.

Zo ging ik dan weer op zoek naar het standpunt, gelegen na een bocht en op de top van een hoogte waardoor er een vrij uitzicht kwam over de stad. Daarbovenuit de kathedraal, op een heuvel gelegen. Dat was de "first impression".

De kathedraal vanuit het westen.

Overigens is dit niet vanaf het beschreven standpunt.

De destijds haast ontroerende ontdekking herhaalde zich niet. Voor het eerst Lincoln binnenrijden vanuit die richting en dan in een ogeschouw het hele beeld indrinken en je laten overweldigen, dat is de manier om ergens aan te komen. Wel dronk ik de beelden van de stad de drukte van het verkeer, de stilte van de kathedraal in. Het was goed om er weer te zijn en het weer te herkennen. Het magnifieke, van de eerste ervaring was evenwel verdwenen.

Die specifieke uitzichtplaats was waar de B1188, waar wij destijds op fietsten, de B1190 ontmoet en luttele meters verder uitkomt op de A-1434.

Ik ging terug naar het centrum. Kwam uit onderaan de heuvel waar de kathedraal op ligt. Ik ging niet al meteen omhoog via "Steep Hill street" (veel te steil) maar ging rechtsom met een kleine omweg met het verkeer mee omhoog naar de kathedraal via **de Pottersgate**. (afbeelding).

Ik was nu aan het ene eind van de kathedraal gearriveerd. Rechts de Lady's chapel met de typische overdreven steunberen.

Ik zette mijn fiets neer en liep het gras op al fotograferend tot halverwege rond de kerk.

Tot ik tot de ontdekking kwam, dat ik mijn fototas had achtergelaten op een laag muurtje,

dat het kerkterrein daar afscheidde van de seculiere wereld.. Ik liep op mijn schreden terug, maar vond niet wat ik zocht...De tas was weg, met telelens en de normale lens en dia-rolletjes en met mijn aantekeningen.

Wat ik overhad, was de camera met groothoeklens.

Ik liep nogmaals de hele route van de Pottersgate en weer halverwege om de kerk en kapel, Weg! Dit zette enigszins een domper op mijn stemming, ik ging op zoek naar het Politiebureau.

Onderwijl bedacht ik, dat mij dit op het platteland niet gebeurd zou zijn. Overigens verwijderde ik me de hele vakantietijd, al fotograferend en standpunten zoekend, van mijn fototas, die ik tijdelijk had neergezet en achtergelaten.

Op zondagavond was de afdeling gevonden voorwerpen gesloten, maar ik kon wel de bijzonderheden achterlaten. Kom morgenochtend, maar terug. Wie weet.

Ik belde vanuit een telefooncel met P&O~lines om een dag eerder terug te kunnen, maar er werd niet opgenomen.

Het was ongeveer half acht. De boot was al vertrokken, het kantoor gesloten vermoedelijk.

Dit besluit om eerder terug te gaan, hing samen met de pech van de regen en de gesloten jeugdherbergen. Mijn planning klopte niet meer... Ik had een dag over... En het weer werd ook niet echt aangenaamer.

Op de camping trof ik een jonge landgenoot met zijn tentje, die pas was gearriveerd en naar een vliegshow was wezen kijken.

In een winkeltje een paar honderd meter verder kocht ik een biertje en na wat praten met de

CITY OF LINCOLN - CARAVAN SITES RECEIPT 29862

NAME and ADDRESS	Site No.	Car No.	Period	Deposit	Site Hire	Total Paid	Receipt No.
Brouwer.	34	No Vehicle	29. 6 97 29. 6 97	5	only Caravan Tent T/Ve	4.80	29862

Received with Thanks

The Council will accept no liability for injury, loss or damage to personal property.

3214

For City of Lincoln

Kalamazoo-Gilberts B-1204126-2g x7

buurman op mijn veldje, ging ik bijtijds naar bed. De dagafstand was gering, nog geen vijftig kilometer. Ik had mij nog niet geheel en al verzoend met mijn verregende lot, al was het vandaag redelijk weer met af en toe wat zon. Dat ik nu ook nog mijn fototas kwijt was, had ik toch niet verdiend, vond ikzelf.

De dagafstand was gering, nog geen vijftig kilometer. Ik was dan ook al om 14.00 uur in Lincoln gearriveerd.

De camping was in een park in een voorstad van Lincoln. Vanuit de tent keek je op de lichten van de torenflats opzij van de kampweide. Achter ons de donkerte van de hoge bomen in het park.

Om een uur of vier 's nachts werd ik wakker.

Het regende.

